Dosarul nr. 3-53/23
2-23152619-32-3-26012023

H O T Ă R Â R E

Dispozitivul hotărârii pronunțat la 19 februarie 2024 or. Ialoveni
Cerere de apel și cerere de redactare a hotărârii motivate depuse la 4 martie 2024
Hotărârea motivată redactată la 29 martie 2024

Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni
Instanţa de judecată, compusă din:
Preşedintele şedinţei,
judecătorul specializat pentru examinarea
acțiunilor în contencios administrativ Diana Corlăteanu
Grefierul Irina Bolduratu

examinând în ședință de judecată publică, acțiunea în contencios administrativ inițiată de Deviza Igor, reprezentat de avocatul Caldîba Vitalie împotriva Direcției Generală Asistență Socială și Protecție a Familiei a Consiliului r. Hîncești (în prezent Structura Teritorială de Asistență Socială Hîncești), terț Ialîi Livia cu privire la anularea deciziei nr. 1292 din 27 septembrie 2023 ,,Cu privire la stabilirea graficului de întrevederi dintre tata Deviza Igor și copilul *****”, în partea respingerii cererii depuse de Deviza Igor, cu stabilirea graficului de întrevederi cu fiica *****, solicitat prin cererea din 23 august 2023,

A C O N S T A T A T :

La 26 octombrie 2023, Deviza Igor, reprezentat de avocatul Caldîba Vitalie a depus la Judecătoria Hîncești cerere de chemare în judecată împotriva Direcției Generală Asistență Socială și Protecție a Familiei a Consiliului r. Hîncești (în continuare DGASPF a Consiliului r. Hîncești) cu privire la anularea deciziei nr. 1292 din 27 septembrie 2023 ,,Cu privire la stabilirea graficului de întrevederi dintre tata Deviza Igor și copilul *****”, în partea respingerii cererii depuse de Deviza Igor, cu stabilirea graficului de întrevederi solicitat prin cererea din 23 august 2023, cu fiica *****. (f.d. 3-5)

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 29 septembrie 2023, în rezultatul examinării și admiterii parțiale a cererii sale, autoritatea publică pârâtă a emis decizia nr. 1292 ,,Cu privire la stabilirea graficului de întrevederi dintre tata Deviza Igor și copilul minor, *****”, stabilind următorul grafic de întrevederi:

- în perioada aflării tatălui în Republica Moldova, Deviza Igor va beneficia de întrevederile cu ***** în zilele de luni și miercuri în intervalul de tip cuprins între ora 14:00 – 17:00, cu preluarea copilului de către tată de la domiciliul mamei și întoarcerea copilului la domiciliul mamei;

- în perioada aflării tatălui peste hotarele țării, acesta va comunica cu copilul prin intermediul aplicațiilor „Viber”, „Skype” și „WattsApp”, altă aplicație care permite contactul audio/video, în fiecare zi de luni, miercuri și sâmbătă în intervalul de timp cuprins între ora 19:00 – 19:45 (ora Republicii Moldova).

În acest context, reclamantul a menționat că, actul administrativ în temeiul căruia a fost stabilit graficul de întrevederi cu copilul minor este nemotivat și lipsit de considerente faptice și juridice, iar în consecință, pasibil anulării în parte, din motiv că la aprobarea programului de întrevederi al tatălui Deviza Igor cu copilul minor *****, organul emitent a acționat în detrimentul drepturilor și intereselor legitime atât a părintelui Deviza Igor care locuiește separat de copilul său, cât și ale minorei *****, condiționând deplângerea actului administrativ individual nr. 1292 din 27 septembrie 2023.

Reclamantul a susținut că, la *****, din căsătoria cu Deviza Livia, s-a născut fiica ***** – tatăl biologic și juridic al căreia este dânsul.

Totodată, reclamantul a menționat că, pe parcursul soluționării pe cale judiciară a litigiului privind desfacerea căsătoriei și stabilirea domiciliului copilului minor ***** cu mama Deviza Livia, a plecat peste hotarele Republicii Moldova, în prezent domiciliind în Republica Franceză, iar conform Legii, această circumstanță nu privează tata copilului de drepturile sale părintești.

Deviza Igor a relatat că, neexecutarea obligațiilor corelative expres prevăzute de lege, constituie temei pentru autoritatea tutelară teritorială soluționarea chestiunilor ce vizează lezarea drepturilor părintești ale părintelui care locuiește separat de copil, prin derogare de la prevederile imperative ale Legii, nu a asigurat tatălui care locuiește separat de copilul său minor realizarea drepturilor sale părintești, în special: dreptul de a întreține relații personale și contacte directe regulate cu fiica sa minoră – *****; dreptul de a participa la creșterea, educația, instruirea, dezvoltarea fizică, intelectuală și spirituală a copilului minor; dreptul de a petrece timpul împreună cu copilul; dreptul de a avea întrevederi cu copilul său, de a o vizita, precum și de a fi vizitat de către minora ***** în perioada sărbătorilor, zilelor de odihnă, zilele de vacanță, zilele de concediu; dreptul de a comunica nestingherit cu copilul minor, inclusiv prin intermediul tehnologiilor informaționale, sau prin alte mijloace, precum și dreptul de a primi de la mama copilului minor informații ce se referă la copilul său minor.

Reclamantul a precizat că, circumstanțele elucidate supra, denotă caracterul ilegal al actului administrativ individual contestat, acesta fiind lipsit de considerații faptice și juridice, iar drept consecință, pasibil anulării în partea respingerii cererii

depuse de Deviza Igor, cu stabilirea graficului de întrevederi cu fiica *****, solicitat prin cererea la 23 august 2023. Or, autoritatea emitentă la aprobarea programului de întrevederi a acționat în detrimentul interesului superior al copilului minor, precum și al părintelui care locuiește separat de acesta, încălcând în așa mod prevederile imperative ale Legii.

Deviza Igor a subliniat că, lipsa expunerii motivelor esențiale de fapt și de drept care ar justifica emiterea actului administrativ contestat, precum și lipsa unui conținut suficient de cert, condiționează ilegalitate actului contestat și anularea acestuia.

Reclamantul și-a întemeiat acțiunea în baza articolelor art. 20, 163, 189, 191, 193, 195, 206, 209, 211 și 214 ale Codului administrativ și art. 6, 7, 86, 90, 96, 166, 167 și 174 ale Codul de procedură civilă, precum și cu referire la normele de *Soft Low*.

Prin încheierea din 30 octombrie 2023 a judecătorului Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, în temeiul art. 211-212, 216, 221 și 230 ale Codului administrativ, **a fost atrasă în proces, în calitate de terț, Ialîi Livia**, s-a acordat pârâtului și terțului un termen de 15 zile calendaristice, pentru prezentarea referinței scrise privind admisibilitatea și temeinicia acțiunii, precum și prezentarea tuturor probelor necesare și s-a obligat pârâtul și terțul să prezinte instanței, concomitent cu referința, dosarul administrativ. (f.d. 12-15)

Prin referința din 9 noiembrie 2023, DASPF a Consiliului r. Hîncești, a solicitat respingerea acțiunii, ca fiind neîntemeiată. (f.d. 22-29)

În susținerea poziției expuse în referință, pârâtul a punctat că, la stabilirea graficului de întrevederi nr. 1292 din 27 septembrie 2023, autoritatea tutelară a ținut cont, în mod exclusiv de interesul superior al copilului minor, iar refuzul de a satisface integral cererea lui Deviza Igor privind oferirea posibilității de a petrece timpul cu copilul său minor peste hotarele țării, excedă competențele funcționale în domeniul protecției dreptului copilului.

Or, conform art. 1 alin. (2) din Legea nr. 269 din 9 noiembrie 1994 cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova, minorii au dreptul de a ieși și de a intra în Republica Moldova numai însoțiți de unul dintre reprezentanții lor legali sau de un însoțitor, desemnat prin declarație de către reprezentantul legal a cărui semnătură se legalizează de notar sau de alte persoane abilitate prin lege cu astfel de funcție. În declarație se indică scopul călătoriei, durata acesteia și țara de destinație.

De asemenea, a menționat că, conform art. 12^4 din Legea nr. 140 din 14 iunie 2013 privind protecția specială a copiilor aflați în situație de risca și a copiilor separați de părinți, exercitarea atribuțiilor de reprezentant legal al copiilor cu statut de copil rămas temporar fără ocrotire părintească sau de copil rămas fără ocrotire părintească este asigurată de către autoritatea tutelară teritorială, cu excepția

copiilor plasați în serviciul tutelă/curatelă, pentru care reprezentantul legal este tutorele/curatorul.

În asemenea circumstanțe, autoritatea tutelară a conchis că minora, *****, nu deține statutul de copil rămas temporar fără ocrotire părintească, iar reprezentanții săi legali fiind părinții Ialîi Livia și Devizia Igor, cărora le aparține în exclusivitate dreptul de a decide asupra modalității de traversare a frontierei de stat.

Autoritatea tutelară a remarcat că, nu este în drept să dispună ordinea traversării frontierei de stat de către minori doar în condițiile enunțate în lege, or, aceasta din urmă reprezintă rolul de reprezentat legal doar în privința copiilor cu statut de copil rămas fără ocrotire părintească sau copil rămas temporar fără ocrotire părintească, cu excepția copiilor plasați în serviciul tutelă/curatelă, pentru care reprezentatul legal este tutorele/curatorul.

Prin considerațiile depuse la 21 noiembrie 2023 de reprezentantul terțului, avocatul Savva Alexandru asupra acțiunii în contencios administrativ, ultimul a solicitat respingerea acțiunii, ca fiind neîntemeiată.

În acest context, a precizat că, trăsăturile particulare ale reclamantului, deduse din multitudinea hotărârilor judecătorești și a sentințelor de condamnare la închisoare, condiționează refuzul cererii lui Igor Deviza privind modificarea graficului de întrevederi a acestuia cu copilul său minor, în sensul acordării dreptului reclamantului de a avea întrevederi cu copilul său peste hotarele Republicii Moldova.

A învederat că, terțul Livia Ialîi nu îngrădește dreptul tatălui Deviza Igor de a comunica cu minorul *****, însă, modul în care acesta o face, chiar și prin intermediul aplicațiilor din telefon, nu reprezintă o comunicare normală, ci întemeiată pe ură, acuzații, amenințări, inclusiv de răfuială fizică cu mama minorei. (f.d. 121-123)

În cadrul ședinței de judecată, avocatul Caldîba Vitalie, acționând în interesele lui Deviza Igor, împuternicit prin mandatul avocațial seria MA nr. 1581017, a pledat pentru admiterea cererii de chemare în judecată din motivele de fapt și de drept expuse în aceasta. (f.d. 2)

Fiind prezent în ședință de judecată, reprezentantul terțului, avocatul Sava Alexandru, împuternicit prin mandatul avocațial seria MA nr.1899626 a pledat pentru respingerea cererii de chemare în judecată. (f.d. 124)

În cadrul ședinței de judecată, reclamantul, terțul, precum și reprezentantul DGASPF a Consiliului r. Hîncești, fiind citați despre data, ora și locul ședinței de judecată nu s-au prezentat, însă autoritatea tutelară prin cererea din 9 noiembrie 2023, și-a valorificat dreptul de a solicita examinarea cauzei în lipsa reprezentantului său. (f.d. 20)

Astfel, instanța de judecată, în temeiul art. 206 din Codul de procedură civilă a dispus examinarea cauzei în lipsa acestora.

Audiind explicațiile părților prezente, cercetând probele anexate la dosar în ansamblu și interconexiunea lor, studiind normele legii aplicabile, instanța de judecată conchide că, acțiunea inițiată de Deviza Igor este admisibilă, însă pasibilă de a fi respinsă, din următoarele considerente.

Prin prisma art.22 alin.(1) și art.219 alin.(1) din Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Conform art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17; f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art.208; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art.211 alin.(1) și (2) și art.212 alin.(1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ: I. prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului; II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ; III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ; IV. respectarea procedurii prealabile; V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii; VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Instanța de judecată remarcă că, la art. 206 Cod administrativ, legislatorul a prevăzut lista exhaustivă a tipurilor de acțiuni în contenciosul administrativ, iar la art. 224 Cod administrativ au fost reglementate soluțiile ce pot fi pronunțate de

instanțele judecătorești în dependență de tipul/felul acțiunii de contencios administrativ.

Din materialele cauzei rezultă că, la 23 august 2023, Deviza Igor s-a adresat cu cerere DASPF a Consiliului r. Hîncești, solicitând stabilirea programului de întrevederi a tatălui Deviza Igor cu copilul său minor, *****. (f.d. 30-31)

Prin decizia nr. 1292 din 27 septembrie 2023 „Cu privire la stabilirea graficului de întrevederi dintre tata Deviza Igor și copilul *****”, DASPF a Consiliului r. Hîncești a admis parțial cererea înaintată de Deviza Igor în interesele minorei *****, decizia fiind susceptibilă de atacare pe calea contenciosului administrativ, în termen de 30 zile de la data recepționării de către petiționari, în condițiile art. 209 Cod administrativ. (f.d. 7-11)

La 26 octombrie 2023, Deviza Igor a contestat cu cerere prealabilă decizia DASPF a Consiliului r. Hîncești nr. 1292 din 27 septembrie 2023 „Cu privire la stabilirea graficului de întrevederi dintre tata Deviza Igor și copilul *****”, solicitând anularea în parte a acestuia, în partea neadmiterii solicitărilor din cerere. (f.d. 107-108)

Prin răspunsul nr. 1499 din 3 noiembrie 2023 „Cu privire la rezultatele examinării cererii de contestare a actului administrativ individual (1292/27.09.2023)”, DASPF a Consiliului r. Hîncești a respins cererea prealabilă înregistrată cu nr. 1816 din 26 octombrie 2023, depusă de Deviza Igor împotriva deciziei nr. 1292 din 27 septembrie 2023, ca neîntemeiată. (f.d. 109-116)

Iar, la 26 octombrie 2023, Deviza Igor s-a adresat cu prezenta cerere de chemare în judecată.

Astfel, din acțiunea depusă de Deviza Igor reiese că, ultimul a formulat o acțiune în obligare.

Competența pentru examinarea prezentei acțiuni, în conformitate cu dispozițiile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) ale Codului administrativ revine Judecătoriei Hîncești, astfel cererea de chemare în judecată a fost depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

Concomitent Titlul V, articolele 162-169 ale Codului administrativ, reglementează procedura prealabilă.

Astfel, art. 162 alin. (1) și (3) Cod administrativ prevede că, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale. Cererea prealabilă poate fi îndreptată spre: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul; b) emiterea unui act administrativ individual.

În corespundere cu art. 208 alin. (1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Dispozițiile art.209 alin. (1) Cod administrativ statuează că, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă.

Corespunzător, având în susținere normele evocate supra, instanța de judecată conchide că, termenul de înaintare a acțiunii, prevăzut de lege, a fost respectat de reclamant.

Prin urmare, instanța de judecată reține că, acțiunea este depusă cu respectarea competenței materiale și jurisdicționale, în termenul prevăzut de lege, cu respectarea procedurii extrajudiciare, fiind contestat în parte actul administrativ al autorității publice, cu obligarea autorității tutelare să emită actul administrativ individual favorabil, conform solicitărilor din cerere, iar prin urmare, acțiunea este admisibilă.

Totodată, instanța de judecată va concluziona despre netemeinicia pretențiilor formulate de reclamant.

Analizând legalitatea și temeinicia actului administrativ contestat, în limitele obiectului acțiunii și cercetând din oficiu situația de fapt și de drept a cauzei deduse judecății, instanța de judecată conchide că, decizia DASPF Hîncești nr. 1292 din 27 septembrie 2023 ,,Cu privire la stabilirea graficului de întrevederi dintre tata Deviza Igor și copilul *****”, anulare căruia se solicită este justificat și motivat.

În acest sens, art. 2 alin. (2) din Codul administrativ stabilește că, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

În concordanță cu art. 3 Cod administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

Conform art. 6 Cod administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ

sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părți ale procedurii administrative.

În accepțiunea art. 8 Cod administrativ, regimul de putere publică reprezintă ansamblul competențelor prevăzute de lege în vederea realizării sarcinilor autorităților publice, care le conferă posibilitatea de a se impune cu forță juridică obligatorie în raporturile lor cu persoane fizice sau juridice.

În conformitate cu art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În acord cu art. 28 Cod administrativ, procedura administrativă se realizează într-un mod simplu, adecvat, rapid, eficient și corespunzător scopului. Procedura administrativă se realizează în scris, dacă caracterul urgent al măsurii nu cere o realizare verbală a procedurii administrative.

Prin prisma art. 93 Cod administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Conform art. 118 Cod administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esenţiale de drept şi de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreţionare trebuie să poată fi recunoscute şi punctele de vedere din care autoritatea publică a reieşit la exercitarea dreptului discreţionar. Motivarea trebuie să se refere şi la argumentele expuse în cadrul audierii. Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreţionar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigaţii, probe, audieri, opinii ale participanţilor contrare conţinutului final al actului etc. Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual şi condiţionează legalitatea acestuia. Motivarea nu este obligatorie în cazul în care: a) autoritatea publică admite o petiţie în totalitate fără ca prin decizia de soluţionare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane; b) acest lucru este prevăzut expres de lege; sau c) autoritatea publică emite acte administrative individuale de acelaşi fel întrun număr mai mare sau automatizat şi, conform circumstanţelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.

Dispoziția art. 120 Cod administrativ statuează că, un act administrativ individual emis sau confirmat în scris trebuie să cuprindă: a) numele/denumirea autorităţii publice care a emis actul administrativ; b) numele colaboratorului autorităţii publice care a emis actul administrativ; c) numele destinatarului actului administrativ; d) data la care a fost emis actul administrativ; e) decizia luată (partea dispozitivă a actului administrativ); f) motivarea deciziei luate, inclusiv indicarea actelor normative pentru a căror punere în aplicare se emite actul administrativ; g) decizia cu privire la cheltuieli; h) informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac; i) semnătura olografă/electronică a persoanei din cadrul autorităţii publice care a emis actul administrativ sau, după caz, semnătura electronica a autorităţii care a emis actul administrativ. Prin derogare de la prevederile alin.(1) lit.b) şi i), în cazul unui act administrativ individual scris emis în mod automatizat, pot lipsi datele despre nume şi semnătură. Pentru indicarea conţinutului pot fi utilizate semne-cheie dacă, în baza explicaţiilor făcute în acest sens, persoana căreia îi este destinat actul administrativ sau care este afectată de acesta poate recunoaşte clar conţinutul actului administrativ.

În concordanță cu art. 218 Cod administrativ, examinarea și soluționarea în fond a acțiunii în contencios administrativ are loc conform prevederilor Codului de procedură civilă, cu următoarele excepții: a) examinarea și soluționarea acțiunii în contencios administrativ are loc în ședință publică, iar în cazuri de excepție stabilite de lege – în ședință închisă. Participanții la proces se citează; în citație se comunică locul, data și ora ședinței. Dacă participanții la proces convin de comun acord, examinarea și soluționarea acțiunii în contencios administrativ are loc în procedură scrisă; b) instanța de judecată acceptă probele prezentate după termenul stabilit în faza de pregătire pentru examinarea în fond a acțiunii în contencios administrativ, numai dacă participanții la proces justifică și probează imposibilitatea prezentării probelor în termenul stabilit de instanță; c) participanții la proces care s-au prezentat cel puțin o dată în ședința de judecată pe parcursul examinării acțiunii în contencios administrativ sau au efectuat acte de procedură în contextul examinării acțiunii în contencios administrativ nu pot invoca lipsa citației pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară; d) neprezentarea la ședința de judecată, fără motive temeinic justificate, a participanților și/sau a reprezentanților lor nu împiedică soluționarea acțiunii în contenciosul administrativ.

Conform art. 219 Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și

aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces. Instanța de judecată poate avea o discuție juridică cu participanții la proces sau poate da în scris indicații cu privire la situația de drept a cauzei examinate.

În acord cu art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169–171.

În virtutea art. 118 alin. (3) Cod de procedură civilă, circumstanțele care au importantă pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În sensul art. 121 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenta sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului, iar art. 122 Cod de procedură civilă prevede că, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

S-a stabilit cu certitudine din materialul probator al cauzei că, prin cererea din 23 august 2023, Deviza Igor a solicitat DASPF a Consiliului r. Hîncești, stabilirea unui program de întrevederi cu copilul său minor *****, program care urmează să asigure ultimului exercitare în mod echitabila drepturilor sale părintești, inclusiv, dreptul de a întreține relații personale și contacte directe regulate cu fiica sa minoră, dreptul de a participa la creșterea, educația, instruirea, dezvoltarea fizică, intelectuale și spirituală a copilului minor, dreptul de a petrece timpul cu fiica sa minoră, dreptul de a o vizita și de a fi vizitat de copilul acestuia în perioada zilelor de vacanță, zilelor de concediu, zilelor de naștere a copilului și tatălui acesteia, dreptul de a comunica nestingherit, inclusiv prin intermediul tehnologiilor informaționale sau prin alte mijloace, dreptul de a primi de la mama copilului precum și de la persoanele în grija cărora rămâne minora ***** sau cărora le-au fost delegate parțial drepturile și obligațiile privind creșterea, îngrijirea și educația minorei – toată informația ce se referă la fiica *****. Totodată, s-a solicitat să fie obligată Ialîi Livia, după caz, persoanele în grija căror rămâne minora Deliza Deviza sau cărora le-au fost delegate parțial drepturile și obligațiile privind creșterea, îngrijirea și educare acesteia – să nu creeze situații de conflict în prezența

copilului minor *****, să nu monteze negativ minora împotriva tatălui său, să se comporte respectuos și să nu pericliteze echilibrul psihic și starea sufletească a copilului minor. (f.d. 30-31)

Prin decizia DASPF a Consiliului r. Hîncești nr. 1292 din 27 septembrie 2023 „Cu privire la stabilirea graficului de întrevederi dintre tata Deviza Igor și copilul *****”, s-a stabilit următorul grafic de întrevederi, după cum urmează:

- în perioada aflării tatălui în Republica Moldova, Deviza Igor va beneficia de întrevederi cu ***** în zilele de luni și miercuri în intervalul de timp cuprins între ora 14:00 – 17:00, cu preluarea copilului de către tată de la domiciliul mamei (mun. Hîncești, str. M. Sadoveanu 5/36) și întoarcerea copilului la domiciliul mamei;

- în perioada aflării tatălui peste hotarele țării, acesta va comunica cu copilul prin intermediul aplicațiilor telefonice, „Viber”, „Skype”, „WhatsApp”, precum și altă aplicație care permite contactul audio/video, în fiecare zi de luni, miercuri și sâmbătă în intervalul de timp cuprins între ora 19:00 – 19:45 (ora Republicii Moldova), în rest cererea a fost respinsă. (f.d. 97-99)

La 26 octombrie 2023, Deviza Igor a contestat cu cerere prealabilă decizia DASPF Hîncești nr. 1292 din 27 septembrie 2023 „Cu privire la stabilirea graficului de întrevederi dintre tata Deviza Igor și copilul său minor *****”, invocând că actul administrativ contestat a fost adoptat contrar prevederilor legale, fiind pasibil de anulat în partea ce vizează respingerea cererii. (f.d. 107-108)

Prin răspunsul nr. 1499 din 3 noiembrie 2023, DASPF a Consiliului r. Hîncești a respins ca neîntemeiată cererea prealabilă depusă de Deviza Igor. (f.d.109-116)

În motivarea soluției a precizat că, graficul stabilit prin decizia DASPF a Consiliului r. Hîncești nr. 1292 din 27 septembrie 2023 este unul legal, motivat în fapt și în drept, emis în interesul superior al copilului minor, cu respectarea tuturor rigorilor impuse de lege.

În acest context, instanța judecătorească reține că, conform art. 51 Cod familiei, se consideră copil persoana care nu a atins vîrsta de 18 ani (majoratul). Fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-şi cunoască părinţii, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu ei, cu excepţia cazurilor cînd aceasta contravine intereselor copilului. Copilul are dreptul la educaţie din partea părinţilor, la dezvoltarea capacităţilor intelectuale, la libertatea gândirii şi conştiinţei, la apărarea demnităţii şi onoarei. În cazul copiilor separaţi de părinţi, drepturile copilului la îngrijire şi educaţie sunt asigurate de reprezentantul legal.

Iar în concordanță cu art. 52 alin. (1) Cod familiei, copilul are dreptul să comunice cu ambii părinți, cu buneii, frații, surorile și cu celelalte rude. Desfacerea căsătoriei părinților, nulitatea ei sau traiul separat al acestora nu afectează

drepturile copilului. În cazul când părinții au domiciliul separat, copilul are dreptul să comunice cu fiecare dintre ei.

În corespundere cu art. 58 Cod familiei, părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sînt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat. Părinţii/reprezentantul legal al părintelui minor exercită drepturile şi obligaţiile părinteşti şi asupra copilului părintelui minor, precum şi sunt reprezentanţi legali ai copilului respectiv. Părintele minor îşi păstrează dreptul de a participa la creşterea, îngrijirea şi educaţia copilului. Drepturile şi obligaţiile părinţilor, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod, încetează din momentul atingerii majoratului sau obţinerii capacităţii depline de exerciţiu de către copil.

Norma cuprinsă la art. 62 din Codul familiei reglementează că, drepturile părinţilor nu pot fi exercitate contrar intereselor copilului lor. Părinţii nu pot prejudicia sănătatea fizică şi psihică a copilului. Metodele de educaţie a copilului, alese de părinţi, vor exclude comportamentul abuziv, insultele şi maltratările de orice fel, discriminarea, violenţa psihică şi fizică, aplicarea pedepselor corporale, antrenarea în acţiuni criminale, iniţierea în consumul de băuturi alcoolice, folosirea substanţelor stupefiante şi psihotrope, practicarea jocurilor de noroc, cerşitul şi alte acte ilicite. Toate problemele privind educaţia şi instruirea copilului se soluţionează de către părinţi de comun acord, ţinîndu-se cont de interesele şi de părerea copilului. Părinţii poartă răspundere, în modul stabilit, pentru exercitarea drepturilor părinteşti în detrimentul intereselor copilului.

Art. 64 al aceluiași cod stabilește că, părintele care locuieşte împreună cu copilul nu are dreptul să împiedice contactul dintre copil şi celălalt părinte care locuieşte separat, cu excepţia cazurilor cînd comportamentul acestuia din urmă este în detrimentul intereselor copilului sau prezintă pericol pentru starea lui fizică şi psihică. Părinţii au dreptul să încheie un acord privind exercitarea drepturilor părinteşti de către părintele care locuieşte separat de copil. Litigiile apărute se soluţionează de către autoritatea tutelară teritorială, care stabileşte un program de întrevederi, iar decizia acesteia poate fi atacată în instanţa judecătorească, care va emite hotărîrea respectivă. Părinţii pot, din iniţiativă proprie sau la recomandarea autorităţii tutelare teritoriale, să se adreseze unui mediator pentru soluţionarea litigiului. La stabilirea programului de întrevederi se ţine cont de ataşamentul copilului faţă de fiecare dintre părinţi, faţă de fraţi şi surori, de vârsta copilului şi frecventarea studiilor/participarea la activităţi extraşcolare de către acesta, de calităţile morale ale părinţilor, de relaţiile dintre copil şi fiecare părinte, de proximitatea domiciliului părintelui care locuieşte separat de copil, astfel încât drepturile părinteşti să fie exercitate într-un mod echitabil. În cazul în care părintele la domiciliul căruia a fost stabilit domiciliul copilului pleacă temporar în altă localitate din ţară sau de peste hotare, la muncă sau în alte scopuri, iar copilul

rămâne în grija altei persoane, părintele care locuieşte separat de copil îşi păstrează dreptul de a vizita copilul conform programului de întrevedere. În cazul în care părintele la domiciliul căruia a fost stabilit domiciliul copilului pleacă în altă localitate din ţară sau de peste hotare împreună cu copilul ori lăsând copilul în custodie, acesta asigură comunicarea copilului cu celălalt părinte prin intermediul tehnologiilor informaţionale sau prin alte mijloace, precum şi posibilitatea vizitării copilului de celălalt părinte. În cazul nerespectării hotărâ rii instanţei judecătoreşti, la cererea părintelui care locuieşte separat de copil, instanţa judecătorească, ţinând cont de interesele şi opinia copilului, în funcţie de vârsta şi gradul său de maturitate, poate decide transmiterea copilului către acesta. Părinţii care locuiesc separat de copil au dreptul de a primi informaţiile ce se referă la copilul lor de la toate instituţiile educative, curative, de asistenţă socială etc. Comunicarea informaţiei poate fi refuzată dacă comportamentul părintelui prezintă pericol pentru viaţa şi sănătatea copilului. Acest refuz poate fi atacat în instanţa judecătorească.

În virtutea art. 3 alin. (1), (9) al Convenției ONU cu privire la drepturile copilului, în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie ca sunt luate de instituții publice sau private de ocrotiri sociale, de către tribunale, autorități administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie sa fie luate in considerare cu prioritate. Statele trebuie să respecte dreptul copilului separat de cei doi părinți ai săi sau de unul din ei, de a întreține în mod regulat relații personale sau contacte directe, cu cei doi părinți ai săi.

Iar, conform art. 9 pct.1 al Convenţiei Internaţionale cu privire la drepturile copilului, *nu poate fi separat niciun copil de părinţii săi împotriva voinţei lor*, *cu excepţia situaţiei în care autorităţile competente decid*, sub rezerva revizuirii judiciare şi în conformitate cu legile şi procedurile aplicabile, *că această separare este necesară, în interesul superior al copilului*.

În subsidiar, instanța de judecată reține că, originea noțiunii de interes al copilului provine din realizarea faptului că acesta este un individ care are nevoi și drepturi distincte de cele ale părinților.

Prin urmare, interesul său ar putea fi diferit de cel al părinților săi, deoarece este normal ca interesul copilului să prevaleze în fața altor interese atunci când se iau măsuri cu privire la copil.

Recomandarea 874 (1979) a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei precizează că, copiii nu trebuie sa mai fie considerați proprietatea părinților ci trebuie să fie recunoscuți ca indivizi având propriile drepturi și nevoi, la fel, pentru a determina interesul superior al copilului, trebuie să se utilizeze criterii obiective, iar judecătorul trebuie să țină seamă de ele, evitând să decidă doar pe baza sentimentelor sau a convingerilor personale.

În diverse contexte, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a evidențiat că, autoritățile naționale ar trebuie să obțină o balanță corectă între interesele copilului și interesele părinților, iar în acest proces, o importanță particulară at trebui să aibă interesele copilului, care, în funcție de natura și seriozitatea lor, se pot afla înaintea intereselor părinților. Cauza *Ignaccolo-Zenide vs România* (petiția nr.31679/96 din 11 ianuarie 2000) reprezintă o cazuistică importantă a CEDO cu privire la încălcarea articolului 8 din CEDO, anume dreptul la respectarea vieții private și de familie.

În acest caz, judecătorii de la Strasbourg au emis următoarea concluzie, cu aplicabilitatea mai largă, reținând că, autoritățile trebuie să țină seama de interesele, de drepturile și libertățile minorului, în special de interesul superior al copilului, iar în ipoteza în care contactele cu părinții riscă să amenințe aceste interese sau să încalce drepturile respective, autoritățile naționale trebuie să vegheze la stabilirea unui raport de proporționalitate între ele.

La caz, instanța de judecată concluzionează că, indiferent de natura relațiilor dintre părinți, copilului trebuie să i se asigure un mediu echilibrat din punct de vedere afectiv și emoțional, fără tensiuni, fiind necesară prezența în viața copilului a ambilor părinți.

Prin urmare, la emiterea deciziei nr. 1292 din 27 septembrie 2023 „Cu privire la stabilirea graficului de întrevederi dintre tata Deviza Igor și copilul *****”, comisia s-a condus de interesul superior al copilului *****, născută la *****, care fiind la o vârstă fragedă, pentru o creștere și dezvoltare adecvată are nevoie de întrevederi cu ambii părinți.

Astfel, ținând cont de cadrul legal pre citat, argumentele reclamantului nu pot fi reținute, or, prin decizia contestată, autoritatea tutelară și-a realizat scopul său legal și ținând cont de drepturile egale ale ambilor părinți și posibilitățile acestora a adoptat actul administrativ individual favorabil pentru ambii părinți și doar în interesul superior al copilului.

Totodată, la etapa deciziei contestate, reclamantul a beneficiat de dreptul de a prezenta argumente, de a depune documente confirmative ce ar dovedi ilegalitatea actului administrativ contestat, respectiv, afirmațiile reclamantului din acțiune și susținute în cadrul ședinței de judecată de reprezentantul acestuia precum că, autoritatea publică la emiterea deciziei nr. 1292 din 27 septembrie 2023 nu a realizat o cercetare amplă a situației de fapt și nu a ținut cont de interesul superior al copilului minor, instanța le reține drept declarative și lipsite de suport probatoriu.

Or, DGASPF a Consiliului r. Hîncești, la aprobarea graficului de întrevederi a lui Deviza Igor cu copilul său minor ***** a ținut cont de atitudinea părinților față de creștere și educarea copilului minor.

În context, este important de reținut că, conform evaluării psihologice din 3 iunie 2023, *****, prezintă stare de neliniște, anxietate, tulburare de somn și frică, acestea fiind cauzate de climatul familiei defectuos. Mama este acea care contribuie la educația, îngrijirea și susținerea *****, manifestând afecțiune, grijă, dar și suport necesar corespunzător vârstei. Tata este peste hotarele țării, comunicând prin telefon cu copilul său minor. Discuțiile sunt axate pe amenințări către mamă, astfel transmite frică, dar și influență și atitudine negativă despre mama. Se percepe lipsa de empatie și educație din partea tatălui față de *****. Prin discuțiile care le poartă cu fiica, acesta nu prezintă interes la starea de sănătate a propriului copil, nu prezintă interes la nevoile psiho-emoționale ale copilului. Totodată se menționează în concluzie că, relația tată-fiică este axată pe răzbunarea pentru fosta soție, decât pe educare și comunicarea la vârsta cuvenită. Conform graficului de întrevederi. Conform graficului de întrevedere ***** merge la bunica paternă. Bunica are și o influența negativă față de mama Deliei. Comunică cu cuvinte urâte și agresive în prezența minorei. ***** nu mai dorește să meargă la bunica dar nici nu vrea să vorbească cu tata la telefon, se simte rușinată când vorbește cu tata. (f.d.125)

Sub un alt aspect, prin respingerea capătului de cerere cu privire la stabilirea vizitelor în afara țării dintre părintele care locuiește separat și minora *****, autoritatea tutelară nu a urmărit limitarea exercitării dreptului tatălui la întrevederi cu propriul copil, ci a acționat în strictă conformitate cu competențele funcționale. Or, prin hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 13 iulie 2021, a fost *determinat domiciliul copilului minor *****, cu mama Ialîi (Deviza) Livia*. (f.d. 33-38)

Mai mult, în accepțiunea art. 1 alin. (2) din Legea nr. 269 din 9 noiembrie 1994 cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova, potrivit cărora, minorii au dreptul de a ieși și de a intra în Republica Moldova numai însoțiți de unul dintre reprezentanții lor legali sau de un însoțitor, desemnat prin declarație de către reprezentantul legal a cărui semnătură se legalizează de notar sau de alte persoane abilitate prin lege cu astfel de funcție. În declarație se indică scopul călătoriei, durata acesteia și țara de destinație.

Iar norma de la art. 124 din Legea nr. 140 din 14 iunie 2013 privind protecția specială a copiilor aflați în situație de risca și a copiilor separați de părinți, deleagă autorității tutelare atribuții specifice reprezentantului legal asupra copiilor cu statut de copil rămas temporar fără ocrotire părintească sau de copil rămas fără ocrotire părintească este asigurată de către autoritatea tutelară teritorială, cu excepția copiilor plasați în serviciul tutelă/curatelă, pentru care reprezentantul legal este tutorele/curatorul.

La caz, se atestă cu certitudine că, *****, născută la *****, nu deține statut de copil rămas temporar fără ocrotire părintească, reprezentanții săi legali fiind

părinții Ialîi Livia și Deviza Igor, cărora le aparține dreptul deplin și exclusiv de a decide asupra modalității de traversare a frontierei de stat, iar prin respingerea capătului de cerere cu privire la stabilirea vizitelor în afara țării dintre părintele care locuiește separat și minora *****, autoritatea tutelară nu a urmărit limitarea exercitării dreptului tatălui la întrevederi cu propriul copil, doar a respectat imperativele legii citate *supra*, care incubă realizarea acestui drept în mod exclusiv reprezentanților legali.

Respectiv, urmează de notat că, decizia nr. 1292 din 27 septembrie 2023 „Cu privire la stabilirea graficului de întrevederi dintre tata Deviza Igor și copilul *****”, a fost adoptată de autoritatea publică din Republica Moldova, și anume, DGASPF a Consiliului r. Ialoveni, care produce nemijlocit efecte juridice pe teritoriul Republicii Moldova, ținându-se cont de aplicabilitatea legii în spațiu.

Totodată, se comunică părților că de cele mai multe ori, atunci când părinții se separă, emoțiile sunt cele care predomină în luarea oricăror decizii în detrimentul rațiunii, însă indiferent ce ar simții părinții, este foarte important să îşi pună copiii pe primul loc, ținând cont de nevoile şi interesele acestora şi evitând să îi prindă într-un carusel de conflicte şi argumente. Copiii sunt îndreptățiți la a avea o relație cu ambii părinți, indiferent dacă locuiesc împreună cu ei sau nu, este în interesul superior al copilului dacă părinții îl sprijină pe copil să păstreze relațiile cu persoanele importante, de referință, din viață lui, atât membrii ai familiei.

În această conjunctură, instanța de judecată consideră necesar de precizat că, reclamantul nu este privat de dreptul de a avea întrevederi cu copilul său minor pe teritoriul țării, iar faptul că acesta prin sentințele anexate la materialele cauzei este condamnat la închisoare cu executare pe teritoriul Republicii Moldova nu poate fi pusă pe seama minorei, *****. (f.d. 146-167)

Prezintă relevanță și prevederile art. 16 alin. (1) și (2) Cod administrativ, care stipulează că, dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală. Exercitarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare.

Ca urmare, emiterea actului administrativ individual în baza dreptului discreționar presupune rezistența unui test legal în persoana autorității publice: - autorității publice i se oferă discreție pentru a decide indiferent dacă ar trebui să acționeze sau nu într-un caz specific, ceea ce înseamnă testul de selecție a măsurii; - la discreția autorității publice, trebuie să fie determinată o consecință legală din mai multe măsuri posibile, permise în fiecare caz. Astfel, potrivit testului respectiv autoritatea publică are posibilitatea de a alege o măsură.

Prin prisma art. 137 Cod administrativ, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună–credință în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă

autoritatea publică poate decide discreţionar şi doar una din mai multe consecinţe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorităţii publice se reduce la alegerea consecinţei juridice/soluţiei legale. Stările de fapt identice în esenţă se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. În cazul în care au fost emise acte administrative individuale şi normative referitoare la securitatea naţională a Republicii Moldova, la exercitarea regimului stării excepţionale, la măsurile de urgenţă luate de autorităţile publice în vederea combaterii calamităţilor naturale, a incendiilor, a epidemiilor, a epizootiilor şi a altor fenomene similare, instanţa de judecată poate fi sesizată doar pentru exercitarea controlului următoarelor circumstanţe: a) existenţa situaţiei excepţionale la data la care a fost emis actul; b) competenţa autorităţii publice de a emite actul; c) existenţa interesului public care justifică emiterea actului administrativ; d) imposibilitatea efectivă a autorităţii publice de a emite actul în condiţii obişnuite. Alte limitări ale examinării judiciare în cauzele de contencios administrativ sunt reglementate expres prin legi speciale. Dacă într-un caz autoritatea publică şi-a exercitat dreptul discreţionar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să îşi exercite dreptul discreţionar în acelaşi mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenţionează să îşi schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreţionar în cazuri similare.

Conform art. 225 alin. (1) Cod administrativ, instanţa de judecată nu este competentă să se pronunţe asupra oportunităţii unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreţionar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) şi-a exercitat dreptul discreţionar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreţionar; d) şi-a exercitat dreptul discreţionar conform scopului acordat prin lege.

În dovedire, este legal actul administrativ emis de autoritatea publică locală, iar reclamantul nu a prezentat argumente și probe pertinente în sensul admiterii acțiunii formulate.

Pe cale de consecință, rezidă că pretențiile invocate în acțiune nu sunt întemeiate, iar autoritatea publică locală la examinarea cererii din 23 august 2023 și chestiunilor cu privire la stabilirea unui grafic de întrevederi între copilul minor și tatăl acestuia, a respectat prevederile art. 21 (principiul legalității), art. 22 (cercetarea din oficiu), art. 23 (principul egalității în tratament), art. 24 (principiul bunei-credințe) și art. 29 (principiul proporționalității).

Controlul judecătoresc s-a circumscris limitelor stabilite de lege fără a intra în sfera de competență a autorităților publice pârâte și fără a se pune în discuție oportunitatea actelor administrative, ci în exclusivitate temeinicia și legalitatea în sens material și procedural.

Celelalte apărări ale reclamantului formulate în cererea de chemare în judecată, la fel, sunt neîntemeiate, fiind lipsite de substanță.

În conformitate cu art.224 alin. (1) lit. f) Cod administrativ, respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a) – e).

Din considerentele enunțate, instanța de judecată concluzionează că, DGASPF a Consiliului r. Hîncești și-a exercitat dreptul discreționar conform prevederilor art. 225 alin. (1) și (2) Cod administrativ, în limitele legale prevăzute, conform scopului acordat prin lege, iar finalmente, acțiunea depusă de Deviza Igor cu privire la anularea în parte a graficului de întrevederi urmează a fi respinsă, ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu art. 219, 224 alin.(1) lit. f), 225, 226, 229, 232 ale Codului administrativ, instanța de judecată

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se respinge acțiunea în contencios administrativ inițiată de Deviza Igor, reprezentat de avocatul Caldîba Vitalie împotriva Direcției Generală Asistență Socială și Protecție a Familiei a Consiliului r. Hîncești (în prezent Structura Teritorială de Asistență Socială Hîncești), terț Ialîi Livia cu privire la anularea deciziei nr. 1292 din 27 septembrie 2023 ,,Cu privire la stabilirea graficului de întrevederi dintre tata Deviza Igor și copilul *****”, în partea respingerii cererii depuse de Deviza Igor, cu stabilirea graficului de întrevederi cu fiica *****, solicitat prin cererea din 23 august 2023, ca fiind neîntemeiată.

Se explică părţilor că instanţa de judecată va întocmi hotărârea integrală dacă participanţii la proces, în termen de 15 zile de la pronunţarea dispozitivului hotărârii, solicită în mod expres acest lucru. Termenul de 15 zile este un termen de decădere.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 de zile, de la data pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul specializat pentru examinarea
acțiunilor în contencios administrativ Diana Corlăteanu